

[Dahlgaard.]

i de tilsyneladende uforenelige Anskuelse i Partiet. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret, det har utvivlsomt sin Aarsag deri. Men jeg vil gerne tilføje, at den højtærede Statsministers Udtalelser i Trontalen angaaende Forpligtelser, forsvarsmæssigt set, der skulde bestemmes af Danmarks geografiske Beliggenhed og af dets Stilling indenfor Folkeforbundet saavel som den Stilling; Danmark indtog ved Folkeforbundets sidste Delegeretmøde — saaledes som det i Gaar berøres af det ærede Medlem Hr. Stauning —, viser, at her ligger vigtige Problemer for Danmark, der maa klares, og som det ikke er forsvarligt at lade fortone sig i Dunkelhed af Hensyn til indre Brydninger i Venstrepartiet. Men om alt dette vil der jo senere blive Lejlighed til at tale nærmere.

Finanslovens Skattebudget viser en samlet Indtægt paa 337 Mill. Kr. Selve Skattetallene er jo, som de maatte blive efter Formueskattens Nedsættelse, Udtryk for en fortsat Forskydning af Skatterne fra direkte Skatter til Forbrugsskatter. De indirekte Skatter udgør her, naar alt tages med, Told- og Forbrugsafgifter, Omsætningsafgifter, Gebyrer og Sportler o. s. v., 235 Mill. Kr. eller 70 pCt. af Statens samlede Skatteindtægter, medens Indkomstskatten og Formueskatten udgør henholdsvis 61 og 30 Mill. Kr. eller tilsammen 27 pCt. og Ejendomsskatterne 11 Mill. Kr. eller kun 3 pCt.

Vi nærmer os altsaa med stærke Skridt den Tilstand, hvor $\frac{3}{4}$ af Statens Skatter tages gennem Fordyrelse af Leveomkostningerne og Produktionsomkostningerne. Denne Udvikling, som vi i en Aarrække har været inde i, og som nu altsaa er fortsat paa denne Finanslov, har man Lov til at sige er fremmet maaltbevidst og stædigt af den nuværende højtærede Finansminister, og jeg maa tilføje, at det er gjort med meget Snilde. Ved Paakaldelsen af det fortjenstfulde i Begrebet *Opsparing* har Finansministeren efterhaanden faaet store Dele af Befolkningen til at tro, at de 30 Mill. Kr. Formueskat er en ødelæggende Tynge for Erhvervslivet, og paaberaabende det ødelæggende, der ligger i Begrebet *Luksus*, har den højtærede Minister samtidig faaet de samme Befolkningkredse til at tro, at man uden Skade for Produktionen og Omsætningen kan blive ved at forhøje de 235 Mill. Kr., som nu fordyrer al Produktion og alt Forbrug her i Landet.

Den højtærede Finansminister har ofte vist sig som en god Psykolog, og

jeg tror, han i særlig Grad har gjort det paa det Omraade her. Han ved, at den gode danske Borger med Rette sætter Opsparingsvillien højt, han ved samtidig, hvorledes den samme gode Statsborger fordømmer overdaadig Luksus, og disse gode Egenskaber, som de gode Statsborgere har, er det, den højtærede Minister bruger og til det yderste misbruger i sin Skattepolitik.

Men jeg siger, den højtærede Minister løber alligevel en Risiko. Han løber den Risiko, at de Skatteydere, som han gennem denne Skattepolitik har faaet med til at brandskatte sig selv, en Dag for Alvor giver sig til at tænke sig om, tænke over, hvad det egentlig er, der sker, og hvorledes det kan være, at de, trods Finansministerens Skattepolitik, aldrig føler Følgen deraf som økonomiske Lettelser. Og den Dag vil der ske dette, at de ser, at Talen om, at blot tilnærmelsesvis 235 Mill. Kr. skal kunne indkomme ved Skat paa Luksus her i Landet, er falsk, at den ingen Rod har i Virkeligheden. De vil se, at naar efterhaanden den højtærede Finansminister foretrækker gennem Told- og Forbrugsskatterne, at Skatten her i Landet lægges paa Folks Udgifter i Stedet for paa deres Indtægter, at naar den højtærede Finansminister i saa høj Grad har foretrukket gennem Omsætnings- og Stempelafgifterne, at Skatten lægges paa Gælden i Stedet for paa Folks Formue, maa Resultatet deraf uvægerlig blive, at den aldeles overvejende Del af disse Skatter kommer til at hvile paa den jævne Befolkning, fordyrende Livet fra Morgen til Aften, fordyrende de Ting, der bruges i Produktionen, og forringende Landets og Folkets Erhvervs- evne.

Det er ikke Formueskatten, men det er den forfærdende Byrde af indirekte Skatter, der i dette Øjeblik er en Fare for Produktionen, opretholdende et for højt Prisniveau og nedsættende Erhvervenes Konkurrenceevne. Derfor ønsker det radikale Venstre overfor de Muligheder, der kan blive for Skattenedsættelse, at sige, at vi vil gøre, hvad vi formaar, for, at Nedsættelserne skal ske paa Forbrugs- og Omsætningsskatternes Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg fremsatte i Gaar i Forbindelse med Spørgsmaalet om Formueskattens Nedsættelse nogle besynderlige Udtalelser. Han mente at kunne godtgøre, at der skulde være en Inkonsekvens i det radikale Venstres Stilling, idet vi havde gjort Modstand mod Formueskattens Nedsættelse i Staten, medens vi i Københavns Kommune havde krævet Indkomstskatten nedsat. Jeg be-